

PONURZANIE (10) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

sg N ponurzani(e) (1). ◇ G ponurzanią (1). ◇ A ponurzani(e) (3). ◇ I ponurzanim (1). ◇ L ponurzaniu (3). ◇ pl L ponurzaniach (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. *Pogrążanie w wodzie, kąpiel; wyraz używany przez Wujka przy komentowaniu różnic między katolickim i antytrynitarskim przekładem Nowego Testamentu (1) : y ná drugim mieyscu: In variis baptifmatibus, w rozmaitych omywaniach/ á nie ponurzaniach/ łamiż [nurkowie = nowokrzęńcy] przełożyli? WujNT 12.*

2. *Chrzest przez zanurzenie w wodzie (w terminologii anabaptystów) (9) : Iesli może być nádzieiá zbawienia dźiatek małych bes ponurzania vmieraiacych [!]. CzechRozm 258 marg, 261 żp; Opufzczam one ich [...] łprołne łłow nowości: kiedy miałto krztu/ nurzanie/ ábo ponurzanie [...] wnołzą WujNT przedm 8, przedm 22, s. 11.*

ponurzenie kogo (2): Ale o ponurzaniu ich [dziatek] niemálz nigdziey/ áni rołkazania áni przykłađu/ ták w łtárym/ iáko y w nowym Tełtámenćie. CzechRozm 258v, 263.

Zwrot: »nurzać ponurzanim« (1): Ianći nurzał ponurzaniem pokáiiania/ mowiąc do ludu/ áby wierzyli w te^{go} ktory po nim przyść miał CzechRozm 258.

Wyrażenia: »ponurzenie pokajania« (1): CzechRozm 258 cf Zwrot.

»ponurzenie w wodzie« (1): Y názywaią to ponurzanie w wodzie Ianowym: á Chriłtułowi tylko duchowne przyczýtiáią CzechRozm 267.

Synonimy: 2. krzest, pogrążanie.

Cf [NIEPONURZANIE], PONURZAĆ

MC